

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Пазарджик, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Лесенски

при участието на секретаря ДАНИЕЛА Г. МУРДЖЕВА
като разгледа докладваното от Красимир Лесенски Административно
наказателно дело № 20225220201283 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 656745-F643903 от ... г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив на основание чл.180, ал.2, във вр. с чл.181, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на ЕТ „Г.-Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., ул. „...“ № 40 за нарушение на чл.180, ал.2, във вр. с чл.102, ал.3, т.1 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и чл.112, ал.1 ППЗДДС.

Срещу НП е подадена в срок жалба от ЕТ „Г.-Б.Г.“, в която се навеждат доводи за незаконосъобразност на постановлението и се моли да бъде отменено.

В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател поддържа жалбата и излага допълнителни доводи за отмяна на НП. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител, застъпва становище, с което се иска потвърждаване на постановлението. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите изложени в жалбата, становището на ответната страна и събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от фактическа страна:

ЕТ „Г.-Б.Г.“ подал заявление за регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС на ... г., заведено с вх. № 1300000001/... г. С оглед на това инспектори към ТД на НАП Пловдив било възложено да извършат проверка за наличието на основание за регистрация по ЗДДС. При извършената проверка било установено, че дружеството е формирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 2 от ЗДДС за задължителна регистрация в размер на 55 703,64 лева, достигнат за периода от ... г. Същият бил формиран от дейност на ресторанти и заведения за бързо обслужване. Клиенти на лицето били данъчно незадължени физически лица. Дейността била осъществявана от 2 бр. търговски обекта- заведение за хранене в с. В., ул. „...“ № 15 и заведение за хранене в гр. С., ул. „Б.“ № 23. За реализираните продажби били издавани фискални бонове за извършени плащания в брой от две фискални устройства (ФУ) във всеки едни от цитираните обекти на ЕТ, съответно въведени в експлоатация на ... г. и на ... г. Реализираният облагаем оборот от 55 703,64 лева бил формиран с отчитането на плащанията в брой чрез двете ФУ, като за това в обекта в с. В. бил отчетен оборот чрез фискалната памет в размер на 28 881,10 лева, а в обекта в гр. С.- 26 822,54 лева. Данъчното събитие по тези доставки било настъпило на основание чл.25, ал.1 и ал.2 от ЗДДС на датата, на която била извършена продажбата съвпадаща с датата на издаване на съответния документ- фискален бон. При това положение ЕТ е следвало да подаде в ТД на НАП Пловдив заявление за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в срок до ... г. (в 7- дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат оборот от 50 000.00 лв.). Дружеството било регистрирано по ЗДДС, считано от ... г. - датата на връчване на Акт за регистрация № 130422200180084/18.01.2021 г. За периода от ... г. (датата, на която е следвало да бъде издаден акт за регистрация, ако лицето беше подало заявление в срок) до ... г. (датата на регистрация на дружеството по ЗДДС) дружеството е следвало да бъде регистрирано по ЗДДС и да начислява ДДС за извършените от него доставки по арг. на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС.

През данъчен период ... г. ЕТ „Г.-Б.Г.“ било извършило облагаеми доставки на обща стойност 3775,20 лв., за които не е начислило ДДС в размер на 311,71 лв. Облагаемият оборот е формиран от продажби, извършени в заведения за бързо хранене в гр. С. и с. В. - търговски обекти на ЕТ, към данъчно незадължени физически лица, за които са били издавани фискални бонове от въведените в експлоатация в тези две заведения ФУ, от които е отчетен оборот съответно 1121,80 лева и 2653,40 лева.

Ако лицето било регистрирано по ЗДДС същото е следвало да начисли ДДС в общ размер на 311,71 лева с данъчна основа 3775,20 лева по извършените облагаеми доставки по реда на чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като в срок до 30.11.2021 г. състави обобщен отчет по чл.119, ал.1 от ЗДДС, доколкото на осн. чл.113, ал.3, т.1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително при получатели - данъчно незадължени лица и като посочи съставения отчет в Дневника за продажби и справка-декларация за данъчен период ... г., които е следвало да подаде в компетентната ТД на НАП Пловдив, офис Пазарджик, в срок до 14-число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно до 1... г., включително.

Нарушението било установено в ТД на НАП Пловдив, офис Пазарджик на 11.01.2022 г. при подаване на Заявление за регистрация по ЗДДС и представяне на документи във връзка с регистрацията по ЗДДС.

ЕТ начислил ДДС в размер на 311,71 лева със закъснение на 14.03.2022 г. с Протокол № 0000000005/... г. на основание чл. 102, ал.3 от ЗДДС. Съставеният Протокол № 0000000005/...г. с данъчна основа 3463,49 лв. и ДДС 311,71 е включен в дневника за продажби и Справка-декларация с вх.№ 13001864087/12.03.2022г. за данъчен период ....

Нарушението било извършено в гр. Пазарджик на 15.12.2021 г.

Така констатираното съставлявало нарушение на чл.180, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, поради което св. Н. Б.- ст. инспектор по приходите в ТД на НАП- Пловдив, Офис Пазарджик съставила АУАН срещу ЕТ „Г.-Б.Г.“ в присъствието на собственика и представляващ ЕТ - Б.Г., на който бил предявен и връчен екземпляр срещу подпис. Въз основа на съставния АУАН на ... г. било издадено атакуваното НП. Последното било връчено на собственика и представляващ санкционирания ЕТ - Б.Г. на ... г., а жалбата била подадена лично от надлежно упълномощен от законния представител на

търговеца адвокат на 08.09.2022 г., когато е входирана в Офис Пазарджик, на ТД на НАП- Пловдив, поради което жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП пред компетентния съд.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на всички събрани в хода на делото доказателства - гласни - показанията на свидетелката по АУАН - Н. Б., както и писмените, приложени по делото. Показанията на свидетелката съдът кредитира като ясни, категорични и безпротиворечиви, както вътрешно, така и по отношение на останалите доказателства по делото. Фактите по проверката не се оспорват и от жалбоподателя.

С оглед така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Според разпоредбата на [чл. 180, ал.1 от ЗДДС](#), регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в [този закон](#) срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв. Според [чл. 180, ал.2 от ЗДДС](#), разпоредбата на алинея 1 от закона се прилага и когато лицето не е начислило данък, тъй като не е подало заявление за регистрация и не се е регистрирало по [този закон](#) в срок. А според [чл.180, ал.3 от ЗДДС](#), при нарушение по ал.1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до 6 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 400 лв.

В конкретния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установи, че жалбоподателя е подало заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл.96, ал.1 от с.з. на ... г. и е регистрирано по ЗДДС с акт, считано от ... г. Не е спорно също, че извършената от контролните органи проверка във връзка с това заявление, е установила, че за периода ... г. жалбоподателят е реализирал облагаем оборот по смисъла на

чл.96, ал.2 от ЗДДС в размер на 55 703,64 лева. Установи се, че с оглед на така констатираното (а и по това обстоятелство няма спор), жалбоподателят е следвало да подаде заявление за регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС до ... г. (в 7- дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат оборот от 50 000.00 лв.). При това положение правилно АНО е приел, че заявлението за регистрация е било подадено със закъснение от повече от 5 месеца. Безспорно е също, че за данъчен период ... г. ЕТ „Г.-Б.Г.“ било извършило облагаеми доставки на обща стойност 3775,20 лв., за които не е начислило ДДС в размер на 311,71 лв. Облагаемият оборот е формиран от продажби, извършени в заведения за бързо хранене в гр. С. и с. В. - търговски обекти на ЕТ, към данъчно незадължени физически лица. Неначисления ДДС за посочения период е изчислен по формулата, описана в чл.53, ал.2 от ППЗДДС е в размер на 311,71 лв.

С оглед установеното е видно, че жалбоподателя е следвало да подаде заявление за регистрация поради достигане на съответния оборот до ... г., но е сторило това едва на ... г., т.е. със закъснение от повече от 5 месеца. В случая става дума за едно продължително бездействие от страна на дружеството, но то осъществява състава на друго нарушение, а именно неизпълнение от страна на дружеството на задължението за регистрация по ЗДДС, което е осъществено в периода от датата, когато за същото е възникнало задължението за регистрация до датата, на която то е подало заявлението. Конкретното процесно нарушение обаче е осъществено чрез бездействие по отношение на задължението за начисляване на дължимия данък. Извършено е в хипотезата на неначисляване на ДДС от лице, по отношение на което са били налице основанията за регистрация, но то не е подало заявление за регистрация и е останало нерегистрирано и през периоди, в които е следвало вече да е било задължително регистрирано и да начислява ДДС. Разпоредбата на чл.102, ал.3, т.1 от ЗДДС разписва, че за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден акта за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите. При това положение правилен е изводът на контролните органи, че ако жалбоподателят е бил изпълнил в срок своето задължение за

подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, актът за регистрация по ЗДДС е следвало да бъде издаден не по-късно от ... г. и за периода от тази дата до датата на фактическа регистрация по ЗДДС - ... г. жалбоподателят дължи данък за извършените от него облагаеми доставки. Съгласно разпоредбите на чл.87 и чл.125, ал.5 във вр. с ал.3, във вр. с ал.1 от ЗДДС, данъкът се дължи за всеки данъчен период, който би съществувал, ако дружеството бе изправно и бе подавало своевременно заявление за регистрация, тъй като тогава би било регистрирано и за него би възникнало задължението за начисляване на данъка за всеки един данъчен период. Съгласно чл.86, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период - задължения по начисляването, които са останали неизпълнени за посочения период и в хипотезата на чл.102, ал.3 т.1 от ЗДДС (какъвто е настоящия случай). С оглед на посоченото правилно АНО е приел, че жалбоподателят е извършило нарушение на чл.180, ал.1, във вр. с чл.102, ал.3, т.1 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и е ангажирал административнонаказателната му отговорност.

Неправилно обаче според настоящия съдебен състав, АНО е ангажирал обективната отговорност на дружеството, като е санкционирал същото съгласно разпоредбите на чл.180, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, тъй като не отчел всички предпоставки за приложение на привилегированият състав по чл.180, ал.3 от ЗДДС. В случая данъкът е следвало да бъде начислен за данъчния период ... г., но е бил начислен от дружеството с протокол от ... г. Ако задълженото лице е било регистрирано по ЗДДС през периода, както е следвало да бъде, същото е трябвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки по реда и сроковете на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и да подаде Справка-декларация за ДДС и информация от отчетните регистри „Дневник за покупките“ и „Дневник за продажбите“ за данъчен период месец ноември 2021 г., съгласно чл.125, ал.1, ал.3 и ал.5 от ЗДДС в срок до 1... г. При това положение самоначисляването на данъка с протокола от ... г. е в рамките на 6-месечния период по ал.3 на чл.180 от ЗДДС и при наличие на всички предпоставки по тази норма тя следва да се приложи, тъй като е и по-благоприятна за нарушителя. Следва да се отбележи по отношение на

доводите на процесуалния представител на ответника по жалбата - че разпоредбата на ал.3 на чл.180 ЗДДС не намирала приложение по отношение на ал.2 от същия член - те не само са неправилни, тъй като противоречат на логическото и граматично тълкуване на законовите разпоредби и на цялостната идея на законодателя за уреждане на обществените отношения в тази насока, но е и налице множество съдебна практика в насока на приложението на ал.3 на чл.180 в хипотеза на чл.2, вр. ал.1 на същия член – например Решение № 507 от 10.10.2016 г. на АдмС - Пазарджик по к. а. н. д. № 551/2016 г., Решение № 291/27.05.2016 г., постановено по НАХД № 705 по описа за 2016 г. на Районен съд Пазарджик и други.

Доколкото 5% от неначисления данък са 15,59 лева, който е под определения с посочената санкционна норма размер от 200 лева, то съдът намира че следва да намали санкцията, наложена на жалбоподателя с процесното НП до размера от 200 лева.

Настоящият съдебен състав намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на атакуваното НП. АУАН и НП са издадени от надлежните органи в рамките на тяхната компетентност. Подробно са описани обстоятелствата по нарушението. Правилно е приложен материалния закон по отношение на дееца и по отношение на вида на санкцията. Неоснователни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че датата на нарушението не е правилно посочена. Всъщност 1... г. е ден вторник, присъствен ден.

По делото не се установиха и обстоятелства, които да обуславят приложението на чл.28 ЗАНН. Нарушението не се отличава с обществена опасност, която да е незначителна сравнена с други нарушения от подобен тип. Всъщност всяко отклонение от изпълнение на вменените от закона задължения води до негативни последици – ангажиране на служители на приходната администрация с проверка, изпращане и връчване на покани, съставяне на АУАН и започването на административнонаказателно производство, завършващо с издаването в случая на атакуваното НП. Всички тези действия са в отклонение от нормално предвиденото от законодателя развитие на обществените отношения в тази област, водещи до ангажирането на служители на приходната администрация с извършването им. Дори само

това е достатъчно, за да се приеме, че са налице вредни последици от деянието. Без значение в случая е, че нарушението не води до неотразяване на приходи и оттам до липса на вреди за фиска.

При този изход на делото основателна се явява претенцията и на двете страни в процеса, съответно за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя и на юрисконсултско възнаграждение в полза на АНО. Исканията са направени своевременно, преди обявяване на делото за решаване. От приложения по делото договор за правна защита и съдействие се установява, че жалбоподателят е заплатил в брой адвокатско възнаграждение сумата в размер на 580 лева, за подаване на жалба срещу издадените против него общо 7 НП, едно от които е процесното. При липсата на конкретизация, съдът намира, че тази сума следва да се разпредели поравно за изготвяне на жалбата за всяко едно от НП. Отделно от това за процесуално представителство пред въззивната инстанция по настоящето дело жалбоподателят е заплатил на адвокатско възнаграждение 220 лева. Процесуалният представител претендира разноски в размер на 300 лева. Независимо, че жалбата в частта с която се атакува процесното НП е приета от съда за основателна и уважена, то с оглед изменение, а не отмяна на НП, следва съразмерно уважаване на претенцията за разноските по арг. на чл.18 ал.2 във вр. с чл.7 ал.2 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и в този смисъл в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 120 лева, като за разликата до поискания пълен размер от 300 лева претенцията следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП София, като учреждение със самостоятелен бюджет, към което е структуриран АНО, издал НП. С оглед разпоредбата на чл.63д, ал.5 от ЗАНН, възнаграждението следва да бъде определено съгласно разпоредбата на чл.37 от Закона за правната помощ, съгласно която заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя от наредба на МС по предложение на НБПП. В случая за защита в производство по ЗАНН, чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева. Настоящото производство се разглежда в едно съдебно заседание с разпит на 1 свидетел и делото не е с правна и фактическа

сложност. Поради това и съдът счита, че следва да присъди минималния предвиден в наредбата размер на юрисконсултското възнаграждение, а именно 80 лева. Това възнаграждение обаче следва да бъде намалено до размер съответен на уважената претенция. В този смисъл в полза на НАП-София следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 32 лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 т.4, във вр. с ал.7, т.1 от ЗАНН Районен съд Пазарджик, XX състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 656745-F643903 от ... г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на основание чл.180, ал.2, във вр. с чл.181, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на ЕТ „Г.-Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., ул. „...“ № 40 за нарушение на чл.180, ал.2, във вр. с чл.102, ал.3, т.1 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и чл.112, ал.1 ППЗДДС, като

НАМАЛЯВА размера на наложена имуществена санкция в размер от 500 лв. (петстотин лева) на 200 (двеста) лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите гр. София да заплати на ЕТ „Г.-Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., ул. „...“ № 40, сторените по делото разноски за възнаграждение за един адвокат пред въззивната инстанция в размер на 120 (сто и двадесет) лева, като ОТХВЪРЛЯ претенцията като неоснователна за разликата до поискания пълен размер от 300 лева.

ОСЪЖДА ЕТ „Г.-Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., ул. „...“ № 40, да заплати на Национална агенция за приходите гр. София, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 32 (тридесет и два) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Районен съд Пазарджик пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____